

Vergaderjaar 1991-1992

22 083

Wijziging van de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnis en het Wetboek van Strafvordering met het oog op de internationale samenwerking gericht op de ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel

Nr. 7

EINDVERSLAG

Vastgesteld 26 maart 1992

Na kennisneming van de memorie van antwoord zijn in de vaste Commissie voor Justitie¹ nog verscheidene vragen gesteld en opmerkingen gemaakt.

Onder het voorbehoud dat deze vragen en opmerkingen tijdig door de regering zullen zijn beantwoord, acht de commissie de openbare behandeling van het wetsvoorstel genoegzaam voorbereid.

2. De drie fasen

Het deed de leden van de CDA-fractie deugd dat er toch in evaluatie van onder andere dit verdrag is voorzien via het Permanent Comité van regeringsdeskundigen.

Deze leden namen kennis van het feit dat harmonisatie van de procedures in de visie van de verdragspartners kennelijk een lage prioriteit heeft. Zij spraken de hoop uit dat de praktijk zal aantonen dat het Verdrag ondanks de verschillende nationale wetgevingen toch efficiënt zal kunnen werken.

4. Opzet van de voorgestelde uitvoeringswetgeving

De CDA-fractieleden constateerden dat de reden waarom zij in wetsvoorstel 21 504 niets hadden kunnen ontwaren over een internationale regeling van bij voorbeeld het S.F.O. hen nu duidelijk was geworden: er is in het geheel niet voorzien in een S.F.O. in andere landen. Deze leden vonden dat in die zin merkwaardig dat het S.F.O. in hun optiek, en in de optiek van de regering, zo meenden zij, toch een essentieel onderdeel vormt in de bestrijding van het wederrechtelijk verkregen voordeel. Is het niet zo, dat hiermee aan andere verdragsresultaten ruimere mogelijkheden worden geboden (nl. op grond van artikel 13 lid 1), terwijl een Nederlands verzoek aan een andere verdragsstaat (vooralsnog?) niet zal leiden tot een aan het S.F.O. verwant onderzoek.

Met de door de leden van de CDA-fractie (in navolging van het OM) geopperde wenselijkheid om (fatale) tijdslimieten te leggen, waarbinnen verzoeken tot het leggen van beslag op voorwerpen moeten worden gevolgd door verzoeken tot tenuitvoerlegging van een confiscatiesanctie

¹ Samenstelling:

Leden: Stoffelen (PvdA), Gualthérie van Weezel (CDA), V. A. M. van der Burg (CDA), Lauxtermann (VVD), Schutte (GPV), Krajenbrink (CDA), Korthals (VVD), Wiebenga (VVD), Laning-Boersema (CDA), Vermeend (PvdA), Brouwer (Groen Links), Kohnstamm (D66), Woffensperger (D66), ondervoorzitter, Swildens-Rozendaal (PvdA), voorzitter, Van Traa (PvdA), Soutendijk-van Appeldoorn (CDA), Van de Camp (CDA), Biesheuvel (CDA), Jurgens (PvdA), Koffeman (CDA), Kalsbeek-Jasperse (PvdA), Zijlstra (PvdA), M. M. van der Burg (PvdA). Plv. leden: Apostolou (PvdA), Tegelaar-Boonacker (CDA), De Hoop Scheffer (CDA), Rempt-Halmmans de Jongh (VVD), J. T. van den Berg (SGP), Koetje (CDA), Dijkstal (VVD), Te Veldhuis (VVD), Van der Heijden (CDA), Schoots (PvdA), Sipkes (Groen Links), Scheltema-de Nie (D66), Groenman (D66), Van der Vaart (PvdA), Middel (PvdA), Bijleveld-Schouten (CDA), Doelman-Pel (CDA), Hillen (CDA), Stemerding (PvdA), Vreugdenhil (CDA), Leerling (RPF), Van Nieuwenhoven (PvdA), Van Heemst (PvdA).

blijkt de regering opeens «zeer grote moeite» te hebben. Deze kwalificatie is om niet geheel duidelijke redenen aanzienlijk zwaarder dan de welke in de memorie van toelichting gebruikt werd. Deze leden waren het met de regering eens dat het opnemen van niet-fatale termijnen tot ongewenste gevolgen zou kunnen leiden met betrekking tot de werklast van de rechterlijke macht. Dit neemt niet weg dat een stelsel van fatale termijnen toch nog wel enige voordelen heeft, zo meenden de CDA-fractieleden. Zij dachten hierbij bij voorbeeld aan de rechtszekerheid en aan de «stok achter de deur».

Zij wezen er ook op dat zowel artikel 3, lid 1 onder e van het Straatsburgse Verdrag als de artikelsgewijze toelichting van de Bijzondere Commissie van deskundigen deze mogelijkheid biedt. Deze leden wensten deze kwestie dan ook nog eens goed te overwegen om, mede aan de hand van de Nota naar aanleiding van het Eindverslag, tijdens de plenaire behandeling hun definitieve standpunt te betrekken.

Aangaande de door de leden van de CDA-fractie en (zo blijkt uit de memorie van antwoord) de regering gewenste concentratie van buitenlandse confiscatieverzoeken bij één Officier van Justitie, spraken deze leden de hoop uit dat de Afdeling Internationale Rechtshulp van het Ministerie van Justitie inderdaad de zo noodzakelijke coördinerende rol kan vervullen.

Wel vroegen de CDA-fractieleden nog of artikel 15 lid 5 van de WOTS niet uitdrukkelijk een regeling moet treffen voor de gevallen waarin voorwerpen waarop de vermogenssanctie kan worden toegepast zich in meer dan één arrondissement bevinden.

De opmerking van de leden van de CDA-fractie over het mogelijk ontbreken van handvaten om op te treden tegen georganiseerde acties die wél tot voordeel leiden maar niet tot wederrechtelijk verkregen voordeel, moest zo gelezen worden dat er vele vormen van georganiseerde criminaliteit zijn, waarbij alle opbrengsten (zowel de wederrechtelijk verkregen als de overigen) in één geheel terecht komen, waarbij het moeilijk zo niet onmogelijk is om daar dan tussen te komen.

De voorzitter van de commissie,
Swildens-Rozendaal

De griffier van de commissie,
Coenen